

 fa est part. 212, quarum CEI partium est 9655. com-
 præhendentes angulum EIF datum, è quibus elici-
 tur FEI angulus partis unius, scrup. IIII. quiq; super
 est CEF , part. II. scrup. XLIII. quo discernitur centrū
 orbis planetæ à medio loco Solis, & reliquū latus EF part. 9540
 Exponatur iam ad F centrum orbis Mercurij GH , & excidentur
 ab E contingentes orbē EG , EH , & connectantur FG , FH . Scrutan-
 dum est nobis primū quanta fuerit quæ ex centro FG , siue FH ,
 in hac habitudine, quod sic faciemus. Assumatur enim circulus
 paruus, cuius diameter KL , habeat partes 380, quarum AC fuerit
 10000, per quam diametrum siue ei æqualem stella in FG uel F
 H recta linea annuere, uel abnuere ipsi F centro intelligatur, per
 modum quem supra circa præcessionem æquinoctiorum expo-
 suimus. Et iuxta hypothesim qua BCE part. LX, circumferentiæ
 subtendit. Capiatur KM in similibus partibus cxxx . & agatur MN
 ad rectos angulos ipsi KL , quæ dimidia subtenſa, dupli KM , si-
 ue ML , reſecabit LN quadrantē diametri part. xv . qđ per duo-
 decimam

Medij motus Mercurij examinatio. Cap. xxix.

I Nuenitur enim in antiquioribus cōsiderationibus, q̄ anno XXI. Ptolemæi Philadelphi in diluculo di ei XIX. mēsis Thoth secundū Ægyptios apparuerit Mercurius à linea recta transeunte p̄ primā & secundam stellarū Scorpij in fronte eius existentīū, separatus in cōsequētia p̄ duas diametros lunares, & à prima stella per unā Lunæ diametrū Boreā uersus. Patet autē, q̄ locus primæ stellæ est partiū lōgitudinis CCIX, medietatis & sextæ, latitudinis Boreæ partis unius cū triente. Secundæ uero lōgitudinis part. CCIX. latitudinis Austrinæ part. I. mediæ & tertię, siue dextatē, ē q̄bus cōiñciebatur Mercurij locus lōgitudinis part. CCX. medietatis & sextæ, latitudinis Boreæ pars una & dextans ferē. Erant autē ab Alexandri morte anni LIX. dies XVII. scrup. XLV. & locus Solis medius secundū numerationē nostrā pt. CCXXVIII. scrup. VIII. & distātiæ stellæ matutina part. XVII. scrup. XXVIII. crescēs adhuc q̄d subsequētibz IIII. diebus notabat, q̄ certū erat planetā nondum puenisse in extremū matutinū limitē, neq̄ ad orbis sui cōtactū, sed in inferiori adhuc circūferētia & p̄pinq̄ore terræ uersari. Qm̄ uero summa absis erat in pt. CLXXXIII. scrup. XX. erant ad mediū Solis locū part. XLIII. scrup. XLVIII. Sit ergo rursus